

Er det korrekt, hvad der står i den pågældende bog?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen altså, jeg har jo givet en redegørelse i Nævnet, det kan hr. Holger K. Nielsen også gå op og se. Han er medlem af Nævnet. Jeg må ikke referere fra Nævnet. De referater er ikke identiske. Det, som jeg kan stå ved, er selvfølgelig referatet i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det er sigende, at vi har en udenrigsminister, der bliver bedt om at besvare det letteste spørgsmål i hele verden, nemlig: Er fem linjers citat korrekt, eller er det ikke? Nu har vi spurgt fire gange. Ministeren nægter at svare. Det synes jeg er på kanten af alle forretningsordene, vi har i det her Folketing, for man ophæver jo fuldstændig meningen med den parlamentariske kontrol med regeringen, hvis det er sådan, at regeringen gang på gang kan rejse sig op og nægte at besvare et stillet spørgsmål.

Jeg beder ikke om Nævnets referat – det kommer vi tilbage til under næste spørgsmål – jeg beder om at få at vide, hvorvidt fem linjer er korrekt refereret, ja eller nej. Jeg synes, det nærmer sig, undskyld udtrykket, fuldstændig unødigt trætte at blive ved med at opføre sig, som om man er tunghør og ikke er i stand til at høre, hvad der bliver spurgt om. Jeg synes, det er på kanten af alt, hvad vi har af forretningsorden i Folketinget, hvis enhver minister fremover kan undlade at besvare, fordi det er et ubekvemst stillet spørgsmål.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det ville være dejligt, hvis hr. Villy Søvnald ville spørge Udvalget for Forretningsordenen. Det ville jeg da være meget interesseret i at se svaret på. Mig bekendt må jeg ikke referere fra Nævnet, og da hr. Villy Søvnald er medlem af Nævnet, kender hr. Villy Søvnald udmærket svaret og kender udmærket det referat, jeg har givet af den samtale i Nævnet. Så lad os dog bare få klarlagt dét, og så får vi undersøgt, om jeg må referere fra Nævnet.

Kl. 13.50

Men jeg synes jo, at hr. Villy Søvnald sidder inde med alle oplysninger, så hvis der er tale om unødigt trætte, er det hr. Villy Søvnald, der fortsætter på trods af alt, hvad han ved fra mine nævnsmøder, hvor jeg har sagt, at jeg ikke kender noget til dette referat i bogen, at jeg ikke har

formuleret det. Så hr. Villy Søvnald må henholde sig til, hvad jeg har sagt i Nævnet. Det her er jo simpelt hen bare et forsøg på drilleri, så jeg vil henvise hr. Villy Søvnald til at læse i nævnsskrevet i stedet for at spille Folketingets og offentlighedens tid.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvnald for et sidste spørgsmål.

Villy Søvnald (SF):

Jeg er godt klar over, at udenrigsministeren ikke har formuleret afsnittet. Jeg har aldrig mistænkt udenrigsministeren for at have skrevet denne her bog. Det er heller ikke det, jeg spørger om. Jeg spørger: Er det, som forfatteren har gengivet efter interview med nøglepersoner, som der er redegjort for i starten af bogen, en korrekt gengivelse, eller er det ikke?

Nu er det femte gang, jeg forsøger at få et svar fra udenrigsministeren, og han snakker om Nævnet, han snakker om, at han ikke selv har skrevet bogen. Det er jo simpelt hen fuldstændig sløret, det er en væven udenom, som jeg synes er uklædelig for en minister, og derfor, en sidste chance til ministeren:

Er de fem linjer, jeg citerede før, en korrekt gengivelse, eller er det ikke en korrekt gengivelse, hvor det korte af det lange er, at USA i juli måned sidste år havde besluttet sig for at gå i krig? Det kan besvares med et ja eller nej.

Formanden:

Så er det hr. Aage Frandsen som medspørger.

Aage Frandsen (SF):

Nu er det jo sådan, at det, der foregår i Nævnet, jo som bekendt er særlig fortroligt, men det er jo heller ikke meningen, at bare fordi noget er sagt i Nævnet, så kan man slet ikke forholde sig til det i Folketingssalen.

Jeg er ikke medlem af Nævnet, jeg er bare almindeligt folketingsmedlem, og jeg kan ikke rigtig se, at det, som hr. Villy Søvnald spørger om, er en statshemmelighed. Derfor synes jeg, ikke kun af hensyn til hr. Villy Søvnald, men også til resten af Folketinget og i og for sig også offentligheden, at det er meget enkelt at besvare det spørgsmål, som er stillet, med et ja eller et nej. Det er jo ikke overraskende, at udenrigsministeren kan sige, at det ikke er udenrigsministeren, der har formuleret det, men er det, der står, sandt, eller er det forkert?